

A Marosvásárhelyi Zsinagóga Az 1950-Es Években

A marosvásárhelyi zsinagógában készült a kép, biztosan valamilyen ünnep volt, de nem tudom, hogy mi. Aladár, a második férjem révén került hozzám a kép. Az első sorban középen Aladár második felesége, Magdus ül.

Scheiner Aladárt, a második férjemet nagyon rég ismertem. Én voltam Aladárnak a harmadik felesége. Róth Magda, Magdus egy úri, finom és nagyon édes asszony volt a második felesége. Ő Temesvárról származott, az apja vasúti mérnök volt. Ő is háromszor volt férjnél. Aladár a deportálás után vette feleségül, harminc évig voltak együtt. Előzőleg az unokabátyámnak, Mestitz Sándornak volt a felesége. Azt hiszem, Sándorért -- akivel Temesváron ismerkedtek meg -- vált el az első urától. Temesvárról Sándorral hazajöttek Marosvásárhelyre magyarnak lenni, s akkor eldeportáltak minket. Magdus visszajött, Sándor meg nem. Magdus is Auschwitzban "kezdte a karrierjét" a deportáláskor, nem tudom, aztán hova került. Utána hozzáment Aladárhoz. Magdus is 1977-ben halt meg, Jenő halála után hat héttel. Egyszer, amikor lementem ebédelni, útközben találkoztam Aladárral. "Hova mész?" Mondom: "Megyek ebédelni." Azt mondja: "Jöhetek én is?" Sose felejttem el, ebéd után azt mondta nekem, hogy ő nagyon jól tudja, hogy most nem aktuális, és nem szép, hogy ezt most mondja, de meg kell mondja, hogy amennyiben egyszer arra gondolok, hogy férjhez megyek, jussak neki eszébe. Fel voltam háborodva, hogy hogy lehet ilyent mondani, amikor nemrég halt meg az én férjem is meg az ő felesége is.